

ובעצם אל מוסר חיל, וכח צהרונם שם על זה וסך
"כלל" ואקורה עייש, ודבר זה "כלל" אין לו שום פירוש
והאפק? — ומי שיאמר לי פשר הדבר, לאומר לו יישר
כח! —

— סימן ה"פ —

מכבוד הרב הגאון וכו', מוה מרדכי הלוי האראוויטץ
גיי האברק-ק פראנקפורט א. מ. י"א.

ע"ד בעל הלכות קטנות ס"ז סכת: "כמלא כחצו
והסרי" ציטן ז"ל שהנשוא אשה יכול לומר שהחיינו
וכששאלו את פי הרב אור שרגא ז"ל אמר דה"ל לשאל את
יאמר דין האמת עכ"ל, הנה לדעתו לא עשה לנו בעל
הלקיט שחוק, ודברי מוה"ר אורי שרגא ז"ל נכונים ופשוטים
מאד, ור"ל לומר שה"ל לו להשואל לשאל את האמת דין
האמת. כשמתה אשהו עליו שכחם שזכר דין האמת את
עשה עליו אשתו כך יכול לזכר שהחיינו את נשוא אשה,
ותקד דבריו אלה הוא צקסדרין מ"ב ע"א ח"ל רב אחא
מדפתי לרבינא וליצרך הטוב והמטיב ח"ל אטו כי חסרי מי
עצרכין דין האמת וליצרך הטוב והמטיב ע"כ, ועל דברי
אמרי האלו מיוסדים ומצוררים דברי ר' אור שרגא ז"ל וכמו
סגנונו לא נאמר רק וליצרך הטוב והמטיב ור"ל לומר
כשהולך וגדל אור הלכה כמו כן קלר בלשון ר' אור שרגא
הכ"ל את האמת דין האמת ולא קפד לכחצו "כשמתה
אשתו" — והנן:

וכבוד הרבני הנביא הח"צ וכו' מוה יוסף משה
ראמזה כ"י מוק"ק צ'עשאנאב (באליעזר)
י"א — פ"י כן, דהרי"י ציטן חיי"י בנשוא אשה עשירה
שאינו לפי רלונו וחפצו רק מוכרח הוא לנשוא אותה בשביל
שחא ע"כ, ולכן דעתו שלריך לזכר שהחיינו על הנאמן
שלקח כעין דאיתא צטריע חיי"י ס"י רבי' צמת אצו ויורשו
ומנון שלריך לזכר שהחיינו, וא"כ הכא נמי לדין לזכר
שהחיינו על המנון שלקח, דהיי"ט לחלק, וכששאלו את פי
הרב אור שרגא ז"ל שפיר אמר הו"ל לשאל את האמת דין
האמת דאם אשה נשואה דין זה לקיומן רבי' הלא הסם
לדין לזכר דין האמת על המיתה, וא"כ ה"כ יש לציין את
צריך דין האמת על הנשואין הללו שאינו לפי רלונו וא"כ,
חיי"כ מלחתי כן צקי חסידים קיומן שפ"ב ח"ש אחר נשא
אשה שלא כחפצו וצריך שתי צרכו דין האמת, והטוב
והמטיב (צמקס שהחיינו) דין האמת שלא לקחה צרכו
אלא

והרב ה"ה וכו' מוה סיני שיפפער כ"י האברקיק
קארלסרוהע י"א, כח צז"ל: לפעיד ים
לחציה, דהנה הפיה לאהע"ז קס"י קי' תצי' מה שכתב
צקי מור וקליעה רעל האשה את הגונה היא וחציצה לו
יצרך שהחיינו, והמחזיק צרכה כי עליו דיצרך בלא שם
ומלכות, והשיך צייד ס"י כיח כתב צסס מהר"ק דאין
עצרכין כלל על קידוש אשה ונשואיה, והטעם הוא משום
שאין זמנה קבוע ע"ש, ומיילא חיה לן ד' מחלוקת צרכה
(א) לבעל מור וקליעה מצרך צסס ומלכות ודוקא את היא
הגונה (ב) לבעל מ"ב מצרך בלא שם ומלכות אף כשהיא
הגונה (ג) למהר"ק ולשיך גם בלא שם ומלכות לא יצרך
אף כשהיא הגונה (ד) לדעת מהר"י ציטן יכול לזכר תמיד

א"ה ע"ז כח גם סרצני המיפלג המרוץ מוה"ר משה מילנער כ"י מנ"ר בלפור וז"ל: ע"ד הפליאה (צקי קל"ט)
על מוה"ר הלכות קטנות, נלפיד עפ"י דאמרי" (צרכו מ' ע"א) צמברצא כד מור נביא חיתחא ה' שולין
אחר מלא לו מיליא, מלא אשה מלא טוב, ומיליא חיי מר צמות את האשה עיי"ש, א"כ כשנשוא אדם אשה חינו יודע
את מלא לו מיליא, על מלא יכול לזכר שהחיינו ועל מיליא לדין לזכר דין האמת כי הוא עוד מר צמות, ומאחר
שמהר"י ציטן ז"ל כתב סתם שהנשוא אשה יכול לזכר שהחיינו ומיילא טוב, הצי"ט הרב אור שרגא ז"ל
בלחות ובמיליא ה' לו לשאל את האמת דין האמת, ודברי הוא ספק כי חו"ל מלא אשה שהיא מר צמות ואין לו לזכר
שהחיינו — וסנן (וכ"כ גם סרצני הח"צ מוה"ר שמואל פריעדמאן כ"י מדזיקוב והרצני הח"צ מוה"ר שמואל פריעד כ"י
פריעדמאן וגם הרצני הח"צ מוה"ר אברהם צברנמאן כ"י מקאלאססקא י"א, והנמורי"י שמופלגי המרוץ וכו' וכו' מוה"ר
שמואל צנימן סופר כ"י (בהגדרת"ק צברנמאן י"א) ומוה"ר חיים יודל שברנריין כ"י מאונלויא, [הלמוד
בווייטנמן] ומוה"ר שמואל הכהן כ"י מעלדע (הלמוד פה בלניסלד י"א):